

OBSAH

Když jsme se začátkem března na schůzce redakční rady našeho měsíčníku bavili o tom, jaké články nebo akce pro vás zveřejníme v dubnovém Zálesí, nikoho z nás nenapadlo, jak se situace vyvine.

Město Humpolec spolu s Městským kulturním a informačním střediskem, společností Castrum, Střediskem volného času a dalšími partnery chystalo báječnou akci - Humpolecké Velikonoce, které měly v neděli 5. dubna oživit lokalitu Zichpil a okolí Nápravníkova stavení.

Všichni jsme se moc těšili, víceméně vše bylo domluveno, nachystáno, ale než jsme stihli vyvěsit hotové plakáty, přišel nouzový stav a s ním i zákaz pořádání kulturních a společenských akcí na území celé republiky. I pro naše Zálesí, které se kultuře věnuje, to byla čára přes rozpočet. Vlastně stále je, protože nevíme, kdy nebezpečí pomine a nouzový stav skončí. Přesto jsme se s tím vypořádali a vy nyní můžete držet dubnové číslo v ruce.

Na kouzelnou Zichpil vás pozveme alespoň prostřednictvím textu a kulturní nebo společenské akce vám nabízíme od poloviny dubna. Moc bychom si přáli, abychom tím pomohli přivolat dobré zprávy - o útlumu šíření nemoci a konci nouzového stavu.

Do té doby vám jménem celé redakční rady Zálesí přeji hlavně hodně zdraví, sil a pozitivní energie ke zvládnutí pro nás všechny nelehké situace.

Aneta Slavíková

Kouzelná Zichpil.....	2,3
Co se děje v knihovně.....	4
Aktuálně z muzea.....	5
Exponát měsíce.....	6
Čtení ke kávě.....	7
Rybí encyklopedie - úhoř říční.....	8,9
Ohlédnutí do historie:	
Střípky z dějin Humpolecka.....	10,11
Co se psalo v Zálesí před 90 lety.....	12,13
Kalendárium.....	14
Z archivu.....	15,16
Aktuálně:	
Skautské středisko Orlík.....	17,18
Sbor dobrovolných hasičů.....	19
Co se dělo v Krasoňově.....	20
Z Rodinného pivovaru Bernard.....	21
COVID-19: Jsme v tom společně.....	22,23
Policie informuje: Cyklostezky.....	24,25
Kulturní a společenský kalendář.....	26,27
Digitální 3D kino Humpolec.....	28
8smička - zóna pro umění.....	28
Sport:	
Šachy a stolní tenis.....	29,30
Na závěr.....	30
Z rodinné a společenské kroniky.....	31

ZÁLESÍ – humpolecký zpravodaj na měsíc duben 2020

ročník 57, vydalo Městské kulturní a informační středisko v Humpolci, Havlíčkovo náměstí 91.
Redaktorka: Mgr. Aneta Slavíková
Redakční rada: Marcela Kubičková, Mgr. Aneta Slavíková, Ludmila Trnková, Dagmar Kluchová, Linda Sýkorová

Sazba: Michal Novák

Kontakt: e-mail: zalesi@infohumpolec.cz,

tel: 734 421 364

Dubnové vydání měsíčníku Zálesí vychází v úterý 31. března 2020.

Uzávěrka materiálů pro dubnové vydání je 15. dubna 2020.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí, za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři a za uskutečnění plánovaných programů ručí pořadatelé. Názory v uváděných příspěvcích se nemusí shodovat s názory redakce. Měsíčník vychází nákladem 600 kusů pod registračním číslem Okresního úřadu v Pelhřimově MK ČRE11389.

Tisk: MHA, s.r.o., Školní 511, Humpolec.

Cena výtisku: 20 Kč.

TÉMA MĚSÍCE

KOUZELNÁ ZICHPIL: HUMPOLECKÉ VELIKONOCE SICE NEVYŠLY, ALE ATMOSFÉRU JEDNÉ Z HUMPOLECKÝCH ČTVRTÍ SI LZE PŘIPOMÍNAT I JINAK NEBO JINDY

Jedním z míst v Humpolci, které si díky svému jedinečnému „charizmatu“ jistě zaslouží pozornost, je na první pohled možná nenápadná lokalita Zichpil. Název čtvrti rozkládající se mezi nynějším hřbitovem a ulicemi 5. května a Jihlavská vychází ze složeniny německých slov sehen a Bühel, v překladu tedy „vyhlídka“. Co ale naši předci v 80. letech 18. století, kdy tu začala vznikat souvislá zástavba, vyhlíželi, my dnes už neuvidíme. Na Zichpili totiž od 60. let 20. století docházelo k demolicím původních staveb, které nahrazovaly moderní rodinné domy. Jakousi představu o životě může ilustrovat Nápravníkovo stavení č. p. 338 jako zachovalý původní domek. Právě kolem něj se letos 5. dubna měly odehrávat Humpolecké Velikonoce ve znamení tradic, jara a setkávání. Člověk míní, ale pánbůh mění, říkají moudrá slova... Pojdme si tedy protentokrát alespoň prostřednictvím textu připomenout atmosféru a historii tohoto kouzelného místa a jeho bezprostředního okolí.

Zichpil s menšími domky

a skromným hospodářským zázemím

Jedním z důvodů, proč se čtvrt začala rozrůstat právě od 80. let 18. století, bylo vydání patentu o zrušení nevolnictví. Obyvatelé Zichpili patřili k chudší vrstvě, jednalo se především o řemeslníky. Stavěli si menší, většinou dřevěné, domky se skromným hospodářským zázemím a někdy si přikoupili i pozemek pro zahrádku. V polovině 19. století byla čtvrt už hustě zastavěna, domy stály těsně vedle sebe a procházela mezi nimi síť křivolakých uliček. S tím ovšem souvisel i fakt, že Zichpil často postihovaly požáry, například v roce 1869, kdy vyhořelo šest stavení včetně domu č. p. 348 rodiny Hrdličkovy, kde vyrůstal jako malý chlapec pozdější světoznámý antropolog dr. Aleš Hrdlička. Od 60. let 20. století docházelo na Zichpili k demolicím původní zástavby a výstavbě moderních rodinných domů. Podobný osud částečně postihl i sousední židovské město. Jediným dochovaným domkem je v současnosti Nápravníkovo stavení č. p. 338 pojmenované po bývalých majitelích. V roce 2018, při oslavách 100. výročí vzniku republiky, byl na Zichpili,

v místech zbouraného domku č. p. 337, odhalen pomník sochaři Čeňku Vosmíkovi, který se narodil 5. dubna 1860 v domě č. p. 357, v bývalé evangelické faře a škole.

Druhá nejstarší dochovaná stavba na Zichpili:

Nápravníkovo stavení č. p. 338

Podle dendrochronologického průzkumu bylo Nápravníkovo stavení postaveno v letech 1793 až 1794, což znamená, že jde, po tolerančním kostelíku, o druhou nejstarší dochovanou stavbu na Zichpili. Přestavěno bylo v polovině 19. století. Přízemní domek je poloroubený s vyzděnou černou kuchyní, štítovou stěnou světnice a přistavěným chlévem. Světnici původně tvořila jedna

Zichpil na place – 60. léta 20. století
– vpravo Nápravníkovo stavení

místnost, která byla později rozdělena příčkou. Pod světnicí se rozléhá valený sklep, jehož vstupní dveře se nacházejí v podlaze předsíně. Poslední majitelka zde žila do poloviny 90. let 20. století, poté začal objekt chátrat a dovnitř zatékalo. Od roku 2009 je stavení majetkem města Humpolec a spravuje jej Castrum, o.p.s.

Toleranční kostel

Po vydání tolerančního patentu v roce 1781 se lidé mohli veřejně hlásit k protestantské víře. V Humpolci toho využilo 44 rodin. Evangelíci však neměli k dispozici žádnou modlitebnu, proto se bohoslužby konaly v domě Jakuba Příborského. Zakoupili si tedy pozemek na takzvaném Českém městě, kde jich většina žila. Úřady tam ale stavbu nedovolily. Pro stavbu kostela, fary a školy získali parcelu na Zichpili. Fara a škola (která byla kvůli nedostatku financí otevřena až v roce 1810, do té doby se výuka realizovala v soukromých bytech) byly umístěny v jednom domě vedle kostela. Samotná výstavba jednoho z nejstarších kostelů svého druhu v Čechách probíhala od 18. května do 9. října 1785. Podle dobových nařízení však evangelické kostely nemohly mít navenek

Toleranční kostel

podobu těch katolických. Neměly tedy věže a zvony, okna bývala čtyřhranná a vchod umísťovali z boční strany od fary. Až při rekonstrukci humpoleckého tolerančního kostela z konce 40. let 19. století byla okna zaklenuta a současný hlavní vchod byl pro-

ražen z průčelí. Nové úpravy se dočkala také celá průčelní stěna. Střechu zřejmě nejprve kryly došky, po přestavbě je nahradily šindele. V roce 1886 poškodil střechu požár a kostel byl zastřešen plechem. Až od oprav koncem 20. století tvoří krytinu opět šindel. Vnitřek kostela je zařízený prostě. Je tu dřevěný strop, cihlová podlaha, u průčelní stěny se nachází dřevěná kruchta, u východní stěny kazatelna a oltář v apsidě. Ten současný pochází z roku 1814, kdy nahradil do té doby používaný prozatímní oltář. V roce 1810 byly pro kostel zakoupeny varhany. Toleranční kostel ale postupně přestal z kapacitních důvodů evangelíkům vyhovovat, a tak si vystavěli kostel nový, faru i školu na Českém městě. Od rok 1862 tak toleranční kostel sloužil k pohřebním obřadům evangelíků, poslední pohřeb se zde odehrál roku 1976. Až do roku 1961 využívala kostel k bohoslužbám také Československá církev husitská.

Hřbitov a kostel sv. Jana Nepomuckého

Ve stejném roce, kdy se stavěl toleranční kostel, byl za městem založen nový hřbitov. Ten původní ležel v blízkosti kostela sv. Mikuláše na Horním náměstí, ale za vlády Josefa II. musely být hřbitovy z hygienických důvodů přemístěny nejméně 100 kroků za poslední stavení v obci. Vhodné místo bylo nalezeno právě směrem z Horního náměstí na Jihlavu za Zichpili. Nejprve se zde pohřbívalo na volném prostranství, až později byl hřbitov osázen stromy a obehnan zdí. V roce 1856 došlo k rozdělení hřbitova na evangelickou a katolickou část. Je zde pochováno několik osobností z historie Humpolce, například učitel Jan Sluníčko, malíř Stanislav Doležel, děkan Antonín Rafael Vosmík nebo stavitel Jan Martin s manželkou. Některé náhrobky zdobí skulptury významných umělců – například Č. Vosmíka (Kristus na poušti na hrobě jeho matky), O. Sandthera (Kristus-pastýř na hrobě kněze Jana Černého) či K. Dvořáka (ležící žena na náhrobku

rodiny Joklovy). Po úpravách hřbitova sílilo přesvědčení o nutnosti vybudovat zde svatostánek pro důstojné rozloučení se zemřelými. Evangelíci sice měli kostel hned za hřbitovni zdí, katolická procesí však začínala svou cestu až od chrámu sv. Mikuláše. Byla uspořádána sbírka a v roce 1869 se začalo se stavbou kostela zasvěceného Janu Nepomuckému. Plány stavby v novogotickém slohu bezplatně vyprojektoval Jan Martin.

Poodhalení dalších tajů: Ve starých humpoleckých uličkách nebo přímo v uličkách Zichpili při prohlídce

Tento výčet ani zdaleka neilustruje všechny zajímavosti humpolecké Zichpili. Vždyť v 19. století šlo zcela jistě o nejhustší zástavbu v Humpolci, jak zmiňuje Mgr. Zdeněk Škrabánek, autor knihy *Ve starých humpoleckých uličkách*. V ní se čtenáři dočtou řadu informací

také právě o dalších staveních na Zichpili. Připomínáme i možnost prohlídky takzvaného skanzenu Zichpil. Ty jsou v nabídce od června do září, a to pouze s průvodcem. Začínají každou celou hodinu, případně individuálně na základě předchozí domluvy se správcem. Návštěvníci si prohlédnou interiéry Nápravníkovy stavení, tolerančního kostela, bývalé synagogy a hřbitovního kostela. Prohlídka trvá zhruba 30 až 45 minut.

Skanzen pro rok 2020 plánuje otevřít:

červen	
sobota, neděle, svátky	10:00 - 17:00
červenec - srpen	
denně kromě pondělí	10:00 - 17:00
září	
sobota, neděle, svátky	10:00 - 17:00

Aneta Slavíková

Vojtěch Novák, Muzeum Dr. Aleše Hrdličky

CO SE DĚJE V KNIHOVNĚ

V článku pod výše uvedeným titulkem vás v měsíčníku Zálesí pravidelně informujeme o přednáškách, besedách a dalších akcích pro děti i dospělé. Tentokrát je to jinak. Vzhledem k tomu, že se rozšířila epidemie koronaviru, přistoupila Bezpečnostní rada státu k řadě opatření, mezi nimiž je uzavření veřejných knihoven. Od 13. března, kdy vznikl i tento článek, jsou uzavřeny také obě oddělení Městské knihovny v Humpolci. Knihovna sice není otevřená pro veřejnost, ale personál rozhodně nezahálí. Pustili jsme se do kontroly, údržby a přerovnání knihovního fondu včetně skladu. Zpracováváme knižní novinky, takže hned, jak bude obnoven provoz, budou na vás čekat opravdové čtenářské lahůdky. Kromě toho připravujeme další program pro všechny věkové kategorie i první výstavu v podkroví budovy spořitelny. Mrzí nás, že jsme museli zrušit několik velmi zajímavých událostí. Přednášky pánů Tomáše Pfeiffera a Václava Víta, zahrádkářské

setkání s Ing. Ludmilou Duškovou a Ing. Janem Kopřivou, cestovatelskou přednášku Mgr. Terezy Kubíčkové „Krásná neznámá Murcie“, Knihovní deskohraní s Terezou Syrovátkovou a Noc s Andersenem, na kterou tým příznivců v čele s knihovnicí dětského oddělení celé jarní prázdniny vyráběl, šil a chystal kostýmy, soutěže a kvízy v duchu knihy „Harry Potter a Kámen mudrců“. Vše se pokusíme zrealizovat později. Letos v dubnu se v Literárním klubu neuskuteční tradiční přehlídka nejkrásnějších humpoleckých kraslic, nebude ani Knížkohraní – pořad pro rodiče s dětmi. Třeba vás už ale pozveme na Jarní burzu rostlin (středa 22. dubna, 9.00 – 16.00 hodin) v průchodu knihovny, na Čtenářský klub pro dospělé (pátek 24. dubna, 17.30) nebo na přednášku Mgr. Zdeňka Škrabánka „Čarodějnické procesy v kontextu raného novověku“ (středa 29. dubna, 17.00). To vše bude záviset na dalším vývoji situace v ČR.

Ludmila Trnková, vedoucí knihovny

AKTUÁLNĚ Z MUZEA

UZAVŘENÍ MUZEA PRO VEŘEJNOST!

**OD PÁTKU 13. BŘEZNA JE MUZEUM DR. ALEŠE HRDLIČKY V HUMPOLCI
DO ODVOLÁNÍ UZAVŘENO A VŠECHNY AKCE ZRUŠENY.
DĚKUJEME ZA POCHOPENÍ.**

Jedná se o opatření v souvislosti s vládním nařízením
k ochraně obyvatelstva a prevenci nebezpečí vzniku a rozšíření
onemocnění COVID-19.

Opatření se týká hlavní budovy na Horním náměstí
i pobočky muzea na Dolním náměstí.

O náhradních termínech zrušených akcí Vás budeme informovat,
sledujte webové stránky <http://infohumpolec.cz/muzeum/>
nebo náš Facebook či Instagram.

**V případě naléhavých událostí nás kontaktujte
na e-mailové adrese muzeum@infohumpolec.cz.**

PLÁNUJEME...

KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA EXPOZICE LOUTEK A EXPOZICE „JAK SE ŽILO, JAK SE ŠILO“.

29.4. 15:30 HODIN

MUZEUM NA HORNÍM NÁMĚSTÍ

I v dubnu pokračujeme s cyklem komentovaných prohlídek jednotlivých muzejních expozic. Tentokrát si přijďte prohlédnout expozici loutek, která byla nainstalována v roce 2009 a poslechnout si pana Vladimíra Hůlu – principála humpoleckých loutkářů, který vás seznámí s vývojem loutkářství v Humpolci.

Následovat bude povídání o švadlenách a ševcích, vývoji žehlení a praní v expozici „Jak se žilo, jak se šilo“, která vznikla v roce 2014. Vezměte s sebou i ty nejmenší, v expozicích na ně čekají maňasci, se kterými si mohou pohrát a různé skládačky.

Dagmar Kluchová

EXPONÁT MĚSÍCE

EXPONÁT MĚSÍCE

PERNÍKÁŘSKÉ FORMY

První zmínky o perníkovém zboží na našem území pocházejí ze 14. století, rozkvět perníkářského řemesla byl pak v 16. až 18. století. V prvopočátku byly perníky nákladnějším zbožím pro bohaté vrstvy, což se odráželo i v motivech forem, například dámy a pánové v honosných šatech, vojenští hodnostáři na koních a podobně. Tyto perníky byly také větších rozměrů, až 20 x 50 cm a plnily funkci reprezentativního dárku. Koncem 18. století našlo perníkářství oblibu mezi širokými lidovými vrstvami, a s tím souvisela i větší pestrost a rozmanitost forem a také jejich menší velikost. Začaly se objevovat motivy z každodenního života a kromě toho, že perník byl vynikající pochoutkou, vyjadřoval také nějaké sdělení: srdce – vyjádření lásky, dvojice postav – svatba, kolébka – k narození dítěte, husar na koni – odvod na vojnu. Perníky také sloužily jako hračka pro děti – šavle, trubky, koníčky, domečky. Samostatnou skupinu tvořily formy s náboženskou tematikou, které se uplatnily na poutích, církevních svátcích a slavnostech.

Postupem času výroba perníků zanikla a perníkářské dílny se většinou přeměnily ve výroby cukrovinek.

V humpoleckém muzeu se dochovalo více jak sto dřevěných forem, z nichž některé můžete vidět v národopisné expozici.

Co vypravoval pan Komrs z Humpolce o perníkářství:

Před šedesáti lety používalo se v perníkářství velmi hojně dřevěných, pěkně vyřezávaných, čili „štěchovaných“, forem. Vyřezával je zdejší perníkářům perníkářský pomocník Karel Štoček, rodem z Chlumce. Napřed si nakreslil na přichystaném dřevě koně, panny, děti, kolébky, srdce nebo jiné figurky a potom různými dlatky „štěchoval“ – vyřezával. Prkénka byla z tvrdého dřeva (buková, dubová) a tlustá asi 2 až 3 cm. Vyřezávání forem se provádělo pro úsporu dřeva a pro pohodlí perníkářského mistra po obou stranách. Tehdy staří perníkáři dělali své zboží většinou z medu a ze žitné nebo pšeničné mouky. Smíchali mouku a med, vyváleli obé ve velmi tuhé těsto, z něhož nadělali pláty tak široké jako forma. Aby se při formování těsto nelepilo, užil perníkář při vyvalování hrachové mouky. Potom plát těsta položil se na formu a palci a dlaní vytlačil se otisk formy. Zformované figurky se daly oschnouti, aby ozdoba na nich se nezapekla. Po upečení perníkář figurky zdobil bílým škrobem – „špricoval“.

Na marcipánová srdce psávaly se dříve různé rýmy. Mládenci dávali si před mladobříštskou poutí u perníkářů na marcipánová srdce psátí jména svých děvčat a pod nimi případné rýmy.

„Nehleď pannám do očí, hlava se ti zatočí. Přijmi tento dárek, bude-li z nás párek.“

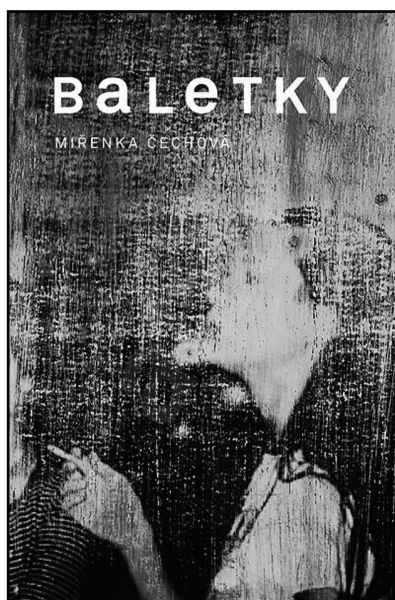
Zálesí, ročník IX, rok 1927-28

Dagmar Kluchová,
Muzeum Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

MIŘENKA ČECHOVÁ – BALETKY

„Baletky mají dvě tváře. Tu přední, usměvavou a dokonalou, kterou vidí publikum. A pak tu odvrácenou, když zmizí za oponou – předpisový úsměv jim spadne a obličej se zkřiví do ztrhaného šklebu, protože se dusí. Při tanci totiž nemohou dýchat pusou. Třeští oči a lapají po dechu. Kdyby baletky někdo takhle nafilmoval, byla by to přehlídka utrpení. K tomu jsou ale trénované.“ (Miřenka Čechová: Baletky; Paseka; Praha 2020; ISBN 978-80-7637-063-0)

Hrdinkou příběhu je režisérka, taneční performerka a pedagožka Miřenka Čechová. K baletu ji přivedla vlastní touha, rodiče ji prý spíše odrazovali. Sama ovšem brzy zjistila, že vznešené taneční umění se ve skutečnosti náročností podobá vrcholovému sportu.

Stát se baletkou není v žádném případě snadné. Jen talent nestačí a člověk musí mnohé obětovat. Nejde totiž jen o to denně se podrobovat baletnímu tréninku, který si v ničem nezadá s tvrdým armádním výcvikem, ale také o zvládnutí mimořádného psychického tlaku. Formou deníkových poznámek a popisem vlastních zkušeností líčí svoji cestu ke kariéře. Bez servítků ukazuje kam se dá dospět v nestandardním prostředí, uprostřed vztahů zaměřených na jediný cíl – vychovat dokonalou sólistku. V deseti letech si šla plnit svůj sen – studovat balet na pražské Taneční konzervatoři. Vypráví o každodenním drilu, o složitém dospívání v Praze v bouřlivých devadesátých letech, o setkání a komplikovaném vztahu s nevlastním bratrem, o klubovém životě a svých zkušenostech s drogami. Autorce se podařilo vytvořit silný, sebeironický a neobvykle hořký obraz dospívání a hledání sebe sama - i proto tento příběh stojí za přečtení.

Hana Bělohradská,
Městská knihovna Humpolec

RYBÍ ENCYKLOPEDIE – ÚHOŘ ŘÍČNÍ

latinsky: *Anguilla anguilla*

slovensky: Úhor európsky

anglicky: Eel

německy: Aal, Flusssaal

řád: Holobřiší

čeleď: Úhořovití

**Původní na většině našeho území
(mimo dunajské povodí)**

Hájen od 1. 9. do 30. 11.

Minimální lovná délka: 50 cm

Není chráněn

Úhoř je odedávna považován za jednu z nejtajemnějších ryb. Celý jeho život byl a dodnes částečně je obestřen řadou záhad. Proto má tato ryba pověst tajemného nočního tuláka a láká k vodě spoustu sportovních rybářů.

Úhoř je dravá ryba žijící u dna. Má naprosto obdivuhodnou schopnost přežít. Je vybaven fyzickou silou, úžasnou odolností a fantastickými schopnostmi přežít ve všech možných podmínkách a teplotách. Dokáže se zahrabávat hluboko do dna a putovat pod povrchem bahnitých nánosů, je velmi odolný při krátkodobém pobytu na souši a na svých cestách dovede překonávat nejrůznější překážky. Velký úhoř v dobré kondici je při své síle, mrštnosti a příslovečné kluzkosti holýma rukama téměř nezvladatelný. Úhoří tělo se v průběhu vývoje dokonale přizpůsobilo – protáhlo se do hadovitého tvaru a zbavilo všeho zbytečného. Šupiny se zmenšily v drobné čárečkovité útvary zarostlé hluboko v silné kůži pokryté enormní vrstvou slizu, břišní ploutve zmizely a hřbetní a řitní srostly spolu s ocasní dohromady a vytvářejí kolem zadní části těla dlouhý ploutevní lem. Hlava je malá a protáhlá s nečekaně

prostornou tlamou vybavenou drobnými ostrými zuby, v níž má úhoř překvapivý stisk.

Záhady ze života úhoře

To, co udělalo z úhoře tak tajemnou a záhadnou rybu, je jeho složitý rozmnožovací cyklus nemající pravděpodobně v rybím světě obdoby. Dospělé ryby, které vyrostly ve sladkých nebo brakických vodách celé Evropy, táhnou do vzdálených oblastí Atlantiku (Sargasové moře) a plůdek se pak odtud obtížnou a strastiplnou cestou vrací na místa, kde vyrostli jeho rodiče. Největší překážkou pro migrující úhoře jsou dnes jezy, zdymadla, přehradý nebo hydroelektrárny. Do rozsáhlých oblastí Evropy se dnes úhoři přirozenou cestou mnohdy ani nedostanou, takže jejich další výskyt je na těchto místech zajišťován pouze umělým vysazováním. A proč úhoř neohroženě zdolává pouť zhruba 6 tisíc kilometrů do vzdáleného Atlantiku za rozmnožováním z míst, kde vyrostl? Obrovsky zajímavou teorií tohoto

procesu je geologické vysvětlení.

Zemská kůra je v neustálém pohybu a kontinentální desky volně plují po roztavených horninách zemského pláště. Ví se, že americká deska se pomalu vzdaluje od Evropy a Afriky rychlostí několika centimetrů za rok.

Místo, kam úhoři míří, je ale až za zlomem, na němž vzniká nová zemská kůra, a proto se stále vzdaluje. Úhoř tak musí plout každý rok o několik centimetrů dál. Za století až o několik metrů a za milion let se místo jejich zrodu i smrti vzdálí o několik desítek kilometrů. Zdá se tedy, že úhoří migrace započaly už před mnoha miliony let a ryby jako nedobrovolná oběť pohybu zemských desek musely vykonávat stále delší a delší

pouť. Dnes se jim to podaří jen za cenu neuvěřitelných adaptací a vstřebání značné části objemu jejich těla. Jsou však neskutěčně vytrvalí.

Hodně diskutovanou záležitostí je schopnost úhoře pohybovat se po souši. O tom, že to fyzicky zvládá, se může přesvědčit každý, kdo ho někdy chytil. Dokonce není těžké si ověřit, že úhoř vypuštěný na břehu po krátké chvíli tápání zamíří velmi pravděpodobně k vodě, ačkoli ji v žádném případě nemůže vidět. Zřejmě se jedná o součást migračních instinktů. Může se například stát, že ryba se ve snaze vydat se na pouť k moři snaží opustit uzavřenou tůň, kam se kdysi dostala za povodně. Možná existují i jiné důvody. Nejsou výjimkou i případy, kdy mladí úhoři táhnoucí proti proudu během migrace, což bývá právě v dubnu, zdolávají suchou cestou hráz rybníka. Ve dne tento jev ale pravděpodobně nespatříte, nejspíš z důvodu unikání pozornosti před predátory volí tento způsob přesunu v noci. Nám se před lety stalo, že jsme takto viděli v noci na silnici za mostem Sedlické přehrady několik úhořů, kteří s obrovským odhodláním zamířili k moři neodradila ani hráz přehrady.

Krev úhoře je smrtící zbraň

Krev úhoře obsahuje vysoce jedovatou látku silně toxickou zejména vůči organismu savců. Pouhého půl gramu úhořího krevního séra vpraveného injekčně pod kůži dokázalo

v laboratorních podmínkách zabít během 4 minut menšího psa. Vydry, které mají úhoře jako běžnou součástí jídelníčku, se s tím nějak dokázaly vypořádat, nejspíš díky tomu, že úhoři jed se účinkem trávicích šťáv rychle rozkládá. Účinek jedu připomíná intoxikaci zmijím jedem a nelze ho rozhodně podceňovat. Protože je tento jed bílkovinné povahy, je teplotně nestálý a rozkládá se už při teplotách kolem 60°C. Kuchyňsky upravené úhoří maso je proto zdraví neškodné, naopak je ceněno jako mimořádná lahůdka. S touto skutečností se do budoucna zřejmě může vyskytnout problém. Úhoř je běžně dostupné zboží, a i když je jeho cena vysoká, zájem o tuto rybu na trhu stoupá. Díky tomu vznikly v mnoha zemích desítky, možná stovky velkochovů, spotřebovávající značnou část ulovených úhořích násad a dále zvyšující jejich cenu na trhu, aniž by jakýmkoli způsobem dokázaly přispět k reprodukci tohoto druhu. Naopak – bez návratu jediné ryby do přírody končí většina těchto násad v rybích farmách.

Pokud neodoláte a dostanete chuť na vynikající maso, které se chutí podobá rybě jen velice okrajově, nabízíme vynikající úpravu. Nejlépe chutná přímo v přírodě na otevřeném ohni. Podle starých rybářů je ideální doba na lov úhořů, když kvetou akáty. To prý berou nejvíce.

Linda a Martin Sýkorovi

ÚHOŘ NA GRILU

Ingredience

800 g úhoře připraveného na tepelné zpracování (stažený a vykuchaný)
koření na ryby
rostlinný olej
pepř, sůl

Příprava jídla

Vykuchaného, z kůže staženého, očištěného úhoře můžeme nechat vcelku nebo nakrájet na špalíky asi tak 10 cm dlouhé. Opláchneme pod tekoucí vodou a důkladně osušíme. Větší kusy nařízeme

podél páteře a rozevřeme, menší kusy necháme jako válečky.

Potřeme olejem, osolíme, opepříme a posypeme oblíbeným kořením na ryby. Necháme odležet v chladnu nejlépe do druhého dne. Maso opékáme na dobře rozpáleném grilu nebo roštu na otevřeném ohni, pozvolna z každé strany minimálně 15 minut. Delší grilování úhoři neublíží, protože maso obsahuje dosti tuku. Je chutnější, když je více propečené.

Dobrou chuť.

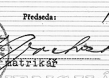
HISTORIK JULIUS GLÜCKLICH A HUMPOLEC II.

Dokončení

Na c. k. české státní reálce v Ječné ul. v Praze působil jako suplující učitel téměř dva roky – od 16. září 1901 do 1. září 1903.

„Pan Dr. Julius Glücklich konal povinnosti svého úřadu po celou tuto dobu řádně a svědomitě. Maje důkladné vědomosti odborné, ovládal učivo náležitě, připravoval se na školní výklady pečlivě a dodělával se ve svých předmětech naukových výsledků dobrých. Také kážeň uměl udržovati ve škole slušnou.

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA	
Obvodní	NÁRODNÍ VÝBOR V Praze 8
OKRES Praha	
 ÚMRTNÍ LIST	
V KNIZE UMRTI Obvodního NÁRODNÍHO VÝBORU	
v Praze 8	
V SVAZKU 2 ROČ. 1950 NA STRANĚ 271 POD ČÍS. RADOVÝM 3712 JEST ZAPSAÑO	
Dey, matic, rok a místo smrti	Dvačtostého osmého září jeden tisíc devátst padesát, Praha VIII, Bulovka 67, 28.9.1950
Jméno a příjmení	Ph. Dr. Julius Glucklich
Povolání	univerzitní profesor v. v.
Stav	ženatý
Bydliště	Praha XII, Na Bábě 2/1798
Pohlaví	mužské
Dey, matic, rok a místo narození	10. května 1876 Březová hora, okr. Píseň
Jméno a příjmení potažného matkai	Bohumila Glucklichová, r. Ležovska
Jméno a příjmení rodičů smrtelného	Josef Glucklich Josefa Glucklichová, r. Guttmanová
Příčina smrti	Srdeční perikardu s epikardem - 434
Místo a datum pohřbu (kremace)	Pohřeb hřebem 5. října 1950 v Praze XII.

Předseda:

V Praze dne 6. října 1950.

 PRÁVNÍK

„Úmrtní list“ PhDr. Julia Glückliche

K řediteli měl se vždy uctivě, k ostatním členům sboru zdvořile a snášenlivě.

Co pak se jeho mravní a politické zachovalosti týče. Nic při něm shledáno nebylo, co by mu na újmu býti mohlo.

Pan. Dr. Jul. Glücklich odchází z ústavu zdejšího, jmenován byv vynesení vysokého c. k. ministeria kultu a vyučování ze dne 29. května 1903. č. 9410. Provisorním učitelem při c. k. českém gymnasiu v Budějovicích s právní platností od 1. září 1903.; dává se mu tudíž dnešním dnem propuštění z ústavu zdejšího beze vší závady.

Razítko:

Ředitelství c. k. české reálky
v Praze na Novém Městě
dne 31. srpna 1903.“

C. k. vládní rada
Vinc. Jarolímek
ředitel

Opět něco málo k podepsanému řediteli: Vincenc (též Čeněk) Jarolímek (1846-1921) byl uznávaným českým matematikem, zemským školským inspektorem (od 1904 na Moravě), profesorem a autorem učebnic z oboru geometrie.

Toto je také poslední nově objevený Glücklichův dokument vztahující se k jeho životu, studiu a prvotním působitím.

Úplně poslední dva objevené dokumenty se již vztahují ke Glücklichovu skonu. Prvním je „Úmrtní list“ vystavený v Praze 6. října 1950. Z jednotlivých kolonek se dozvídáme následující: Ph. Dr. Julius Glücklich zemřel 28. září 1950 s místem úmrtí Praha VIII, Bulovka 67, universitní profesor v. v., ženatý, bydliště: Praha XIX, Na Bábě 2/1798, příčina smrti: „Srůst

perikardu s epikardem-434“. Místo a datum pohřbu (kremace): „Pohřeb žehem 5. října 1950 v Praze XII“. Zde doplňme, že smuteční řeč pronesl akademik Zdeněk Nejedlý. Posledním dokumentem je pak „Doklad o zpopelnění“. Kremace proběhla v krematoriu hlavního města Prahy dne 5. října 1950. A my již z prvního pokračování našeho seriálu víme, kam byla urna PhDr. Julia Glücklicheho pohřbena.

Pro zájemce o hlubší poznání a další informace o Glücklichově osobě lze doporučit článek „Za zesnulým profesorem Glücklichem“ od Bedřicha Šindeláře (in Časopis Matice moravské, 1950) a diplomovou práci Jany Helsnerové: „Julius Glücklich. Život a dílo.“ (2008), která je dostupná na internetu.

Tento seriál se věnoval nově objeveným dokumentům pozapomenutého významného historika Dr. Julia Glücklicheho, jehož manželka pocházela z Humpolce. V roce 1916 se jim narodila dcera Milina. Rodina žila v Praze, později v Brně a od roku 1934 opět v Praze, kde si dle návrhu Josefa Gočára Glücklichovi postavili vilu v Dejvicích Na Bábě. O tom jsme již psali v prvotním článku v roce 2016. Pro zajímavost dodáme, že cca v letech 1921-1922, v počátcích brněnského působení, než se podařilo získat odpovídající bydlení, žila manželka Bohumila s dcerou u rodičů v Humpolci. Později Julius Glücklich, pro svůj židovský původ, byť již evangelík, těžce prožil dobu okupace. Musel nosit Davidovu hvězdu, rodina byla vystěhovávána z vily a jen díky smíšenému manželství, stáří a nemoci nebyl odvezen do koncentračního tábora. Jak jsme si ukázali, zemřel v Praze a nakonec byl pohřben právě v Humpolci.

Vladimír Staněk

CO SE PSALO V ZÁLESÍ PŘED 90 LETY

Autor tohoto článku Josef Jaroslav Filipi (1875-1954) byl český pedagog, textilní výtvarník, grafik, kreslíř a spisovatel. Během pražských studií se seznámil s Herbertem Masarykem a později s celou jeho rodinou. Setkával se i s T. G. Masarykem; byl častým hostem na nedělních odpoledních diskusích. Po studiích na Uměleckoprůmyslové škole v Praze a Tkalcovské škole ve Varnsdorfu se vydal na pedagogickou dráhu. Později, po složení všech potřebných zkoušek, působil jako učitel na textilních školách v Humpolci, ve Dvoře Králové n. Labem a následně jako ředitel na Odborné škole tkalcovské ve Frýdku. V Humpolci se také oženil. Byl autorem mnoha návrhů na textilie, prapory, sgrafita, diplomy a byl i literárně činný. V roce 1935, už jako učitel ve výslužbě, započal literárně zpracovávat své zážitky s rodinou prezidenta republiky T. G. Masaryka. Rukopis dokončil v roce 1938, kniha vyšla až v roce 1947 po názvem „S Masarykovými“.

Připravil: Jaroslav Machotka

JOSEF JAR. FILIPI T. G. MASARYK V HUMPOLCI

dokončení

Pak jsme šli s drem Jiráskem a jinými přáteli do Brunky, kdež nás páni Bedřich a Ferdinand Joklové provedli po továrně, ale také tu musím prozraditi, že slečna Olga se více zajímala o projížďku lodkou na rybníce než o výrobu suken.

Bylo poledne, když jsme se vraceli po silnici do města. Dohonili nás dělníci jedoucí z Brunky na kolech, dva z nich seskočili (jeden byl p. Fiala) a dali se do hovoru. Masaryk, jak známo, rád si s dělníky pohovořil. Přišla řeč na to, že Humpolecko je silně zamořeno alkoholem. „Nedivte se“, povídá pan profesor, „jak chcete, aby lid nepil, když pijí páni? Sejde se třeba náš Procházka s německým Procházkou a připíjejí si. Lidé to čtou v novinách a řeknou si: Když takoví páni pijí, proč my bychom nepili?“ Masaryk totiž říkal nejen Františku Josefovi, ale všem potentátům „Procházka“.

Do Joklova hostince jsme došli, když už ostatní hosté byli pryč. Dobře jsme poobědvali, pan profesor pak řekl mé ženě: „Tak se to patří, tady se vaří tak jako tak, to

je jejich živobytí a vy jste se s námi hezky prošla.“

Šli jsme do našeho bytu, neboť žena chtěla udati dort a cukroví, které před návštěvou napekla. Potom jsme šli prohlédnouti dílny v tkalcovské škole. Když jsme se vraceli, došlo k trapnému výjevu. Ačkoliv jsme přítomnost hostů nerozhlašovali, přece jen se lidé o ní dověděli. A dověděla se o ní jedna horlivá čtenářka reakčních plátků, žena neobyčejně výmluvná. Když jsme se blížili k jejímu domku, vyšla ze vrátěk a spustila, že takoví neznabozi profesori nemají co dělat a že jezdí po světě, aby kazili lidi atd. My jsme byli červení jako raci a všichni jsme najednou mluvili, ale marně, pan profesor to přece zaslechl a ptal se mne: „To nadává vám?“ Bylo těžko odpovědět, řekl jsem: „To patří nám všem.“ On však upozoroval, když výmluvná žena ve svých výlevech neustávala, že to patří hlavně jemu. Kolega Syka se dopálil a povídal: „My tu bábu musíme žalovat.“ – Žalujte, chcete-li, ale já žalovat nebudu,“ řekl Masaryk. My jsme ji, ovšem, také nežalovali.

Žije ještě ta žena?.... Dočkala se snad toho, že ten, jemuž tak nectně vyčínila, se stal

presidentem republiky? Nevím, co by tomu asi říkala.

Poseděli jsme ještě u nás, posvačili a zase jsme milé hosty vyprovázeli na nádraží, kde jsme se s nimi rozloučili. Ujišťovali nás, že se jim v Humpolci líbilo, a my jsme zase byli rádi, že se nám podařilo dostat je do Humpolce. Že jsme vzácnější návštěvy ani před tím ani potom nikdy neměli, nemusím snad dokládati.

Nakonec veselou historku. Když se po městě rozkřiklo, že jsou tu Masarykovi, byli oni už pryč. Na druhý den přijel přítel Skalského navštívit jeho krajan, statkář z Podřipska. Člověk v nejlepších letech, silný, zdravý a červený, že by sirka od něho byla chytla. Kouřil statně viržinka a když jsme s ním chodili po městě a ukazovali mu pamětihodnosti, pozorovali jsme, že lidé na nás ukazují a o nás šeptají. Potom jsme se dověděli, že tohoto pána měli za Masaryka. Musím však říci, že pan P. nedělal Masarykovi ostudu, byl to rolník pokrokový a vzdělaný, četl francouzsky

a bylo s ním radost pohovořit. A vidíte, tomuhle druhému Masarykovi nikdo nevynadal!

Před odjezdem Masarykových bylo ještě smluveno, že pan profesor bude v listopadu přednášet v Osvětovém sboru o Havlíčkovi. Tato přednáška se pak konala v Sokolovně před obecnstvem, jež vyplnilo sál do posledního místečka. Masarykovi odpůrci měli připraveny píšťalky, chtějíce přednášku znemožniti, ale pak poslouchali s otevřenými ústy a dali pokoj. Přednáška se skončila za bouřlivého potlesku a měla ohromný úspěch. Mnozí, kteří byli dříve proti Masarykovi, byli nyní jeho.

Byl tedy nynější pan prezident republiky v Humpolci dvakrát. Při druhém zájezdu byl hostem MUDr. Jiráka.

Ve dnech, kdy celý národ za příležitosti 80. narozenin presidenta-osvoboditele vzpomíná vděčně jeho ohromných zásluh, přijde snad čtenářům „Zálesí“ vhod tato vzpomínka na jeho dvě návštěvy v Humpolci před 24 lety.

NÁBYTEK **VÝROBA**
PRODEJ
Olešná u Pelhřimova Po–Pá 9–17, So 9–12
tel.: 724 813 534 • www.nabytek-olesna.com
*Na ploše 4000 m² největší výběr bytového nábytku
na Vysočině za bezkonkurenční ceny.*

**Na prodejně vystaveno
102 sedacích souprav**

KALENÁRIUM ANEB CO V KRONICE NENAJDEME

Níže uvedené zprávy vychází ze záznamů obsažených v knihách č. 93 a 96 (záznamy výkonu obecní policie z let 1893 až 1913) v Archivu města Humpolce, který je uložený ve Státním okresním archivu v Pelhřimově. Poznejte, k jakým událostem došlo v Humpolci v době vlády císaře Františka Josefa I. • Přípravil PhDr. Pavel Holub

DUBEN

Před 125 lety 22. dubna 1895 strážník Vosátka a Průcha zatkl Františka Arnota, mladšího povozníka, který „dělá výtržnosti ve dne i v noci, dále trýzní koně tím, že mu nedá žrát a zapřahá jej, otce, ženu i děti bije a nebezpečně jim vyhrožuje zabitím a zastřelením. Tentýž jest schopný takového činu vykonati. Byl nalezen levolver, kterej mu žena skovávala a Vosátkovi jej odevzdala.“

Před 126 lety 29. dubna 1894 byl strážník Vosátka povolán do hostince paní Hruškové, kde František Horák z Čekánova tloukl koně tak dlouho, až rozbil o něho vidle.

Před 126 lety 5. dubna 1894 přistihl strážník Vosátka Františka Zajíčka z Velkého Rybníka, který „byl v nepřítčném stavu, totiž i šlel. Já jej vyváděl za město, ačkoliv s velkým namáháním, já prosil, aby mně někdo pomohl.“ Poté se mezi Zajíčka a Vosátka „vmísil Karel Jikávec, kloboučník“ a vyhrožoval strážníkovi a navíc mu chtěl zabránit, aby Zajíčka z města vyvedl. V noci na 6. dubna strážník Obrman zatkl Tomáše Suchomela z Radětína pro rušení nočního klidu. „Ráno na to tupil víru, sice že na Boha sere, Ježíš byl lump...“

Před 122 lety 10. dubna 1898 Kateřina Brožová z čp. 293 oznámila strážmistru Průchovi: „Marie Nasová, manželka po zemřelém listovním, bytem v Humpolci čp. 310 udržovala milostný poměr s Rudolfem Vrbou, soukenickým pomocníkem z čp. 310,

z kteréhož poměru stata se těhotnou. S tímto svým stavem svěřila se Marii Strádalové, dělnici v humpoleckém dvoře, která ji dala útěchu, by si z toho nic nedělala, že to půjde ven a hned ten den večer přišla společně se svým mužem Ferdinandem Strádalem do bytu Nasové a tam jí radili, že si musí udělat tři koupele o 45°C a dal jí Strádal ještě prášky. Po těchto prostředcích Nasová potratila. Vyhnaný plod ze života dal Strádal do lihu a vzal si jej domu a po nějakém dnu přišel zase k Nasové a řekl jí, že mu musí dát 20 zlatých, jinak že to udá. Nasová nemajíc hotové peníze, dale ve strachu Strádalovi směnku na 20 zlatých. Poté vykonal strážmistr Průcha spolu se strážmistrem Kozákem šetření a Nasová vše přiznala a vyhnaný plod odevzdala. Strádalovi zapírali.“

Před 121 lety 19. dubna 1899 strážníci Václav Průcha, Josef Sládek a František Kříž, který byl v obleku civilním, zjistili, že u Františka Brože, bednářského pomocníka bytem čp. 435 byla zadržována nevěstka Marie Bendová, 25 roků stará, příslušná do Hněvkovic. Uvedená nevěstka byla zatčena a podrobena lékařské prohlídce a na Brože a jeho manželku bylo podáno trestní oznámení pro kuplířství dle § 513 trestního zákona.

Před 112 lety 7. dubna 1908 oznámil strážník Průcha, že „konal asisenci s panem četnickým strážmistrem za příčinou vyšetření těžkého ublížení na těle způsobeného

KALENDÁRIUM ANEB CO V KRONICE NENAJDEME

Adolfu Dítěti, továrním dělníkem Janem Křížem, továrním dělníkem. Ublížení na zdraví se událo při hádce v továrně z příčiny, že Adolf Dítě vzal Křížovi brdo. Kříž řekl Dítěti, že je zloděj a Dítě popadl klíč na šrouby a udeřil Kříže do hlavy způsobiv mu tím lehké ublížení na těle. Asi za hodinu Kříž uchopil kylo (!), hodil ho po Dítěti a tím mu přerazil bederní kost, čímž mu těžké ublížení na těle způsobil.

Dále vyšetřována byla krádež králíků, kteří byli Karlu Kubingrovi ukradeny. Případ ten však nebyl vyšetřen dosud úplně.

Před 111 lety 14. dubna 1909 večer ve 20:30 přišel do bytu strážníka Václava Průchy tulák, práce se štítící Josef Příborský. Jelikož nebyl strážník Průcha doma, žádal na jeho paní, aby mu napsala lístek na nocleh do hostince pana Prchala. Jelikož žádosti jeho nemohla vyhovět, obořil se na ni slovy: „hergot, krucifix, kdo mi to má dát.“ Napřahoval nad ní rukou, chtěje ji snad uhodit. Ona zatloukla na příčku o pomoc.

Z ARCHIVU

SPOR O FYZICKÉ TRESTY VE ŠKOLE V BRANIŠOVĚ

Metody, které užíval učitel Antonín Jandl při výuce, přibližuje případ z Branišova. V textu se velmi dobře promítají i spory uvnitř venkovské společnosti. Zde jde o vnitřní tlak mezi majetkově zajištěným představitelem venkovské společnosti – sedlákem a učitelem.

Slavná okresní školní rada v Humpolci!

Sděluji, že jsem František Krpálek, rolník z Oustí, chtěl po dobrém věci vyrovnat, a proto jsem psal c. k. školnímu panu inspektorovi v Německém Brodě takto: Sděluji, že moje dcera Marie Krpálková dne 23.11.1912 byla bita rákoskou, a když chtěla jít domů, tak ji pan učitel Antonín Jandl chtěl ještě špagátem uvázat. Odpoledne tentýž den byla bita Aloisie Holzbauera, obecní sirotek bydlící u pana Václava Holzbauera, rolníka v Oustí 35, pročez prosím, by bylo přísněji zakročeno, poněvadž napomenutí pana řídícího učitele Josefa Halíka v Branišově jest bez výsledku.

Slavná okresní školní rado, ráčiz vzíti toto na vědomí, neboť pan učitel Antonín Jandl až knoflíky na Aloisii Koubkové zpřerážel, jak ji přes ruce nad loktema [!] rákoskou mlátil.

Těž i moje dcera Marie Krpálková, když po polednách přišla, totiž utekla domů, měla ještě od rákosky podlito krví, což dokážou Václav Holzbauer č. 35 a Josef Neckář č. 8 Oustí, kteří byli přítomní. Pan učitel Antonín Jandl mé dceři Marii Krpálkové vzal sešit, který stál 10 haléřů, přetřhl, zahodil a řekl: „Já si mohu roztrhat, co chci a vyplatit také koho chci. Tatík má víc, ať dá na jiný.“ Když pan učitel Antonín Jandl dostal dopis, který já, František Krpálek jsem psal panu c.k. školnímu inspektorovi, četl jej ve školnici a hned na děti, že musí doznat, že neviděly bít a potom na mé dítě souhrnem nectných jmen pravil: „Lhářko, teď mlčíš. Kdybych to řekl zde Marii Halíkové (dcéři [!] pana řídícího), ta již plakala by, ale ty? Je vidět, že lžeš, a za to dostaneš trojku z mravů a více si tě nevšímnu ve škole.“ Protož činím oznámení

slavné Okresní školní radě v Humpolci, že Marie Krpálková nemůže chodit k panu učiteli Antonínu Jandlovi z těchto důvodů zde uvedených do II. třídy, leč by byla pojata zpět do I. třídy, kterou učí pan řídící učitel Josef Halík v Branišově, neboť by mohla pozbyť rozum, neb ze spaní všelijaké věci mluví, takže i horečka s ní lomcuje.

V Oustí dne 15. prosince 1912 František Krpálek, Václav Holzbaaur, co svědek

Slavná c.k. okresní školní rado!

K veskrze lživé denunciaci Krpálka z Oustí dovoluji se následovně hájiti:

1. Děvče Krpálkovo Marie jest dědičně zatíženo kořalkou, chápavosti malé, paměti téměř žádné a silně oddané lhaní.

2. Kteréhosi dne v listopadu tohoto roku byl jeden žák, nepamatuji který, potrestán domluvou. Týž žák zpurně [!] se po trestu choval a skládaje učení, ihned se chystal, uprostřed učení, k útěku ze školy. Poslal jsem žákyni jednu ihned pro motouz za 2 halíře a pohrozil jsem dotyčnému žákovi, právě si vzpomínám, byl to Josef Neckář mladší, že ho uváže, neponechá-li si svých pokusů o útěk. To onoho žáka zkrotilo. Choval se ihned slušně a k uvázání nedošlo. Toho použil Krpálek ku denunciaci lživé, jenomže úlohu svázaného dal hráti své dceři. Ve skutečnosti dcera jeho nebyla nikdy ani uvázána, aniž bylo ji kdy takovým trestem pohroženo.

3. Marii Krpálkovou jsem nikdy tělesně nepotrestal aniž trestů tělesných používám.

4. Nikdy jsem s Krpálkem jediného křivého slova nepromluvil a stěbla jsem mu přes cestu nepoložil. I nemohu pochopiti sprostého a lživého záští, kterak proti mně vystupuje. Záští to sotva tajené projevilo se mimo přítomného udání také tímto: a) Při prohlídce prací v tichém zaměstnání, shledal jsem, že žákyně Marie Krpálková nepracovala. Nepsala prostě a to proto, že

neměla kam. Sešit její pozůstával z obalu a v něm dvou listů úplně popsaných a od sebe oddělených. Překvapilo mne, že dcera takového sedláka nemá ani sešitu za několik halěrů a zahodil jsem, co sešitem ani slouti nemohlo. Druhý den poslal mi dopis Krpálek. Dokud prý jeho dceři sešitu nového nekoupím, an prý jsem jí její rozškubal, dotud nedá on sám na sešit. A tak Marie Krpálková nemá sešitu. Bude-li to dlouho trvati, udám věc já sám.

b) Cvičím s dětmi divadelní hry, které chci provést s nimi v Oustí na svatého Štěpána. Chtěl jsem Krpálkovi radost učiniti a tím zmírniti nahromaděné protivy. Zvolil jsem Marii Krpálkovou ku úloze v divadle. Druhého dne mi "sprostě" vzkázal, že mi zakazuje bráti Marii Krpálkovou ku divadélku. Ani to se mu nelíbilo, že divadlo to bude pořádáno ve prospěch české zemské komise.

c) Ku svým hrubým vzkazům užívá mých žáků.

d) Poslal jsem mu dopis, v němž ho vybízím ku mírnosti a ježž končil jsem po přátelsku nabízejí sám smír. Na ten dopis neodpověděl.

Prosím tudíž slavnou c.k. okresní školní radu, aby laskavě vzala mne a moji autoritu učitele v ochranu před člověkem tímto. Též prosím o laskavé propůjčení denunciaci Krpálkové soudu, neboť ho budu žalovati pro zlomyslné udávání s úmyslem uškoditi mi na existenci na základě vylhaných zpráv. Prosím však o laskavé vyrozumění, bude-li ona denunciaci soudu propůjčena, an bych jinak spor marně vedl a mimo morálního neúspěchu došel bych i hmotně ku škodě.

Dovolují si ku konci odvolati se k tomu, že jsem vždy v Branišově působil dle povinnosti, že jsem si vědom své přísahy a takto působiti budu i nadále.

V Branišově dne 12. prosince 1912 Antonín Jandl, učitel.

PhDr. Pavel Holub

TŘICET LET OD NÁVRATU JUNÁKA

Sedmý březnový den letošního roku se nesl ve znamení oslav 170. výročí narození prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka. My, humpolečtí skauti, si však v souvislosti s touto osobností připomínáme i jedno další březnové výročí. Dne 10. března 2020 totiž uplynulo plných třicet let od prvního veřejného vystoupení našich bratří a sester po obnově Junáka, jež navázala na sametovou revoluci.

Příležitostí k tomuto vystoupení bylo znovuodhalení sochy TGM v Humpolci, které se na Tyršově náměstí uskutečnilo dne 10. března 1990. Dle zápisu v naší kronice se této slavnostní chvíli coby čestná stráž ve skautských krojích a se skautským pozdravem zúčastnilo 15 skautů a skautek z nově se rodícího humpoleckého střediska, které přijeli podpořit i bratři a sestry z Havlíčkova Brodu.

Masarykova socha byla na svůj podstavec umisťována již počtvrté v řadě, a jak tehdejší účastníci dnes vzpomínají, jejich největším přáním bylo, aby na svém místě vytrvala již napořád. V případě skautů bylo toto přání pochopitelné dvojnásob – vždyť i jejich ideály musely zůstat po několikerou dobu nesvobody skryty, stejně jako socha prezidenta Osoboditele.

Řada z těch, kteří v tehdejším deštivém odpoledni předstoupili ve skautských krojích před veřejnost, již, bohužel, nežije. Jejich víra ve svobodnou budoucnost a z ní pramenící nadšení a obětavost, se kterými se záhy po listopadovém převratu pustili do obnovy Junáka v Humpolci, však představují odkaz, který je v našem středisku stále přítomný.

*Tomáš Horký – Horymír
vůdce oddílu Kmene dospělých*

Znovuodhalení sochy TGM v Humpolci 10. března 2020

SKAUTSKÉ STŘEDISKO ORLÍK

PRVNÍ PLES ODSTARTOVAL NOVOU TRADICI

I na stránkách lednového a únorového Zálesí bylo možno narazit na zprávu, že junácké středisko Orlík Humpolec uspořádá svůj historicky první skautský ples.

Přestože bylo datum konání plesu stanoveno na 15.2.2020, přípravy započaly již mnohem dříve. Zamluvit sál, objednat kapelu, naplánovat program plesu, nacvičit půlnoční vystoupení, vytisknout plakáty a pozvat přátele, vyvěsit oznámení na všemožné weby a sociální sítě, obstarat ceny do tomboly, zajistit fotokoutek, nakoupit a připravit občerstvení, zařídit dopravu, vymyslet výzdobu – to vše a dalších tisíc věcí si vzali na starost krom dospělých členů střediska i roveři a starší skauti.

Nebylo to jednoduché, avšak odměna byla sladká... Komorovický sál se zaplnil

do posledního místa slavnostně oděnými plesovými hosty, Čarovej kód takřka nepustil tanečníky z parketu, příjemná atmosféra a spokojené úsměvy na tvářích dávaly tušit, že se ples nadmíru vydařil. Spokojená však nebyla jen plesová společnost; kámen ze srdce spadl v prvé řadě všem, kteří se na přípravě plesu podíleli. Potěšilo nás, že úsilí, které si první skautský ples vyžádal, nezůstalo bez kladné odezvy.

Pokud tedy v příštím lednovém či únorovém Zálesí narazíte na pozvání na skautský ples, neváhejte a přijďte. Bude-li alespoň takový, jako ten letošní, určitě se nebudete nudit!

*Tomáš Horký – Horymír
vůdce oddílu Kmene dospělých*

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Z ČINNOSTI DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V HUMPOLCI

Jednotka sboru dobrovolných hasičů v Humpolci byla za leden a únor povolána operačním střediskem celkem k 13 událostem. Požáry byly celkem 3, a to požár elektroinstalace ve 3. patře panelového domu, požár kleslu po provedené těžbě v místní části polesí Čerňák u studánky a dále 11.3. požár digestoře v prostoru stoupacích trubek v panelovém domě spojený s čerpáním vody z bytu, který zaplavily přehořelé „stoupačky“. K tomu jsme dále

Jaroš Humpolec pod vedením zkušených učitelů.

Velitelé družstev, strojníci se zúčastnili pravidelného přeškolení velitelů na HZS Kraje Vysočina v Pelhřimově na požární stanici. Nově jsme letos nyní nechali vyškolit i dva mladé začínající strojníky z naší jednotky a další dva členové se zúčastnili praktického školení nováčků v používání dýchací techniky a orientace v neznámém prostředí.

vyjeli ke 2 planým poplachům, což byl 1x hlášený požár lesa, který se nepotvrdil, a dále 1 požár neobydleného objektu. Dále naše jednotka zasahovala 2x při tlakování kanalizace ve městě, 1x oplach a omývání nesjízdné a zablácené komunikace a 5x odklizení a rozřezání stromů přes komunikace po vichřici dne 10. února v odpoledních a podvečerních hodinách.

V únoru absolvovali všichni naši hasiči-strojníci, kteří řídí nákladní vozidla, pravidelné cyklické školení v Autoškole

Na výcvik jsme nezapomněli ani u našich „pilařů“ neboli hasičů z jednotky SDH, kteří používají motorové řetězové pily při rizikovém kácení v případě zásahové činnosti jednotky.

Jelikož sněhu bylo letos pomálu, využili jsme únorové počasí i pro kondiční jízdy strojníků jednotky pro zdokonalení se v ovládání hasičských vozidel při jízdě k zásahu.

*Ing. Pavel Krejčí,
jednatel SDH Humpolec*

POTLESK V KRASOŇOVĚ

Slušně zaplněný sál v budově bývalé školy v Krasoňově ocenil potleskem přednášku Jana Havelky, která se konala v pondělní podvečer 17. února 2020.

Jan Havelka vyprávěl o cestě poselstva vypraveného Jihočeským krajem v r. 2009 z jihočeské Blatné do hlavního města Evropy - Bruselu. Toto poselstvo sledovalo stopu poselstva středověkého, které vyslal na počátku druhé poloviny 15. století český král Jiří z Poděbrad k vládům západoevropských a jihoevropských zemí. Tato cesta bývá v Česku nazývána podle knihy Aloise Jiráska „Z Čech až na konec světa“. Novodobé poselstvo po ní putovalo přes Čechy, pět spolkových zemí Německa, Nizozemsko a Belgie a urazilo přitom pěšky z Blatné do Bruselu celkem 1 452 kilometrů.

Středověké poselstvo vedené Lvem z Rožmitálu a na Blatné vyslal tehdy na téměř dva roky trvající cestu český král Jiří z Poděbrad v rámci své snahy o „nastolení míru na celém křesťanství“. Novodobé poselstvo bylo vypraveno do Bruselu v rámci českého předsednictví Evropské unie v prvním pololetí 2009.

Jan Havelka přednášel se zaujetím a zasvěceně, protože se na celé tři měsíce trvající cestě podílel nejen jako její účastník, ale rozhodnou měrou přispěl k její realizaci jako dlouholetý předseda Klubu českých turistů a prezident Evropské turistické asociace.

Přednášku uspořádal Spolek přátel Krasoňova v rámci svých pondělních přednášek.

JUDr. M. Vopravil

Foto: J. Moučka

Z RODINNÉHO PIVOVARU BERNARD

TMAVÉ PIVO BERNARD NENÍ SLADKÉ. A VYHRÁVÁ

Je jiný a chutná. Kvasnicový tmavý ležák Rodinného pivovaru Bernard získal Zlatou pivní pečeť, prestižní českou pivovarnickou cenu. Úspěchy má i z jiných soutěží, včetně zahraničních.

„Má výraznou plnou chuť, ale není sladké, jak se od tmavého piva očekává. Na pivním trhu je zcela ojedinělé. Těší nás, že zaujalo odborníky i zákazníky, kteří si ho velmi oblíbili,“ říká vrchní sládek a generální ředitel pivovaru Josef Vávra.

Černý ležák s jemnými kvasnicemi je v produkci pivovaru Bernard třetím druhem piva s přídavkem jemných kvasnic, díky

nimž pivo sekundárně dokváší přímo v lahvi. Vaří se ze čtyř druhů sladů, má plnou chuť s jemnou hořkostí. Pivovar Bernard k výrobě využil vlastní zdroje vody, ječný slad ze sladovny Bernard, speciální slady, žatecké upravené chmely a vlastní kvasnice.

Ocenění Černého ležáku Bernard 12%

- 1. místo – 2020, Zlatá pivní pečeť
- 2. místo – 2019, Pivo České republiky
- Stříbrná medaile – 2019, Francie - Lyon, Concours International De Lyon
- 1. místo – 2019, Zlatý soudek PIVEX

Zlatou pivní pečeť v kategorii tmavých ležáků získal Rodinný pivovar Bernard. Sládek Lukáš Linha (vpravo) cenu převzal od zástupce mediálního partnera soutěže, ředitele Českého rozhlasu České Budějovice a Českého rozhlasu Vysočina Zdeňka Duspivy. autor snímku: Tomáš Miklík

Soutěže o Zlaté pivní pečeti se letos zúčastnil dosud největší počet, a sice 271 pivovarů (loni 245) z 24 zemí celého světa celkem v 35 pivních kategoriích. Za dohledu renomovaných certifikačních autorit soutěžilo přes 1409 vzorků piv, což bylo o téměř 200 vzorků více než v loňském roce.

Ocenění **Zlatá pivní pečeť**, udělovaná v rámci pivovarnické přehlídky International Beer Festival Budweis, je nejprestižnější pivovarnickou cenou v České republice. Expertní degustace se uskutečňují za účasti odborníků v oblasti pivovarnictví, potravinářství a certifikace kvality. Všechny degustační soutěže probíhají pod dohledem profesionálních mezinárodních certifikačních autorit.

*Radek Tulis,
Rodinný pivovar Bernard*

COVID-19: JSME V TOM SPOLEČNĚ

JSME V TOM SPOLEČNĚ!

Celosvětově se řadu týdnů řeší nákaza virem COVID-19. Ohnisko se bohužel přesunulo do Evropy a významně se dotýká naší země. Koronavirová pandemie se dostala do popředí společenské diskuze. Pomoc jednotlivcům, celým rodinám i všem obyvatelům České republiky je samozřejmá, jsme v tom přece všichni společně. Znevažování onemocnění a nerespektování legislativy není v současné době na místě. Změnou přístupu, chování a návyků dokážeme všichni dohromady situaci zvládnout. Respektujme ve vlastním zájmu aktuální potřeby společnosti!

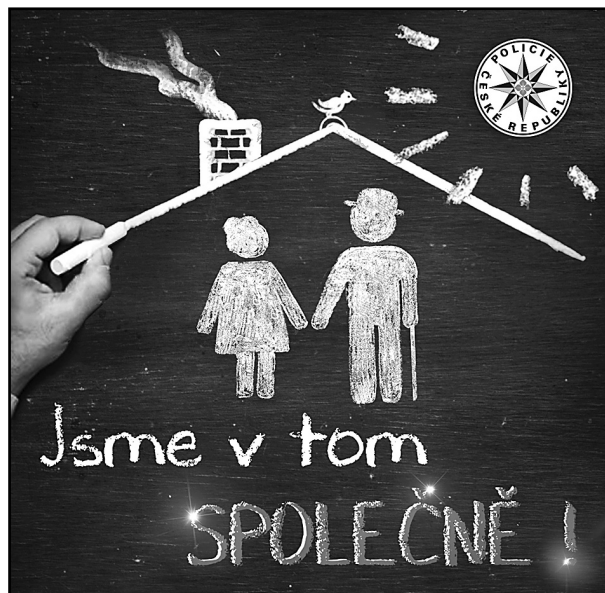
Apelujeme proto na všechny občany České republiky, aby chránili své zdraví a přispěli svým počínáním k ozdravení celé populace. Respektování nastavených opatření znamená nejen dodržování legislativy, ale i dodržování hygienických

a morálních pravidel s uvědoměním si mezigeneračních, a pro starší populaci, možná i fatálních dopadů. I přes mnohá a opakovaná upozornění a stovky telefonátů, se na veřejnosti a ve zdravotnických zařízeních objevují naši starší spoluobčané. Téměř všichni jsme jistě zaznamenali, že zejména pro seniory může být jakýkoliv styk s infekční osobou a nemocí COVID-19 velmi nebezpečný až fatální. Jsou zkrátka ti nejzranitelnější z nás. Pokusme se proto všichni svojí cestou seniory přesvědčit, že se mají co nejvíce chránit, držet se v bezpečí domova, zbytečně nevycházet, požádat o donesení nákupu, lékařům se neostýchat zavolat a nikam necestovat městskou hromadnou dopravou.

Tak, jako jsme se již napříč generacemi naučili preventivně pečovat o své osobní bezpečí, nenechat se napálit a nestát se oběťmi trestných činů, pojďme si i teď jít navzájem příkladem a počínejme si tak, abychom přispěli k zamezení šíření nákazy.

Školáci, nescházejte se v parcích ve skupinkách, nepořádejte party, jděte příkladem svým prarodičům dodržováním bezpečnostních opatření. Babičky, dědečky, tetičky i strýčky přesvědčte svým chováním k tomu, že ani oni nebudou podceňovat doporučení související s aktuální zdravotní hrozbou.

*plk. Zuzana Pidrmanová
oddělení prevence
Policejního prezidia ČR*

COVID-19 | SENIOŘI

CHCETE ZŮSTAT ZDRAVÍ A NENAKAZIT SE? CHRAŇTE SE, DODRŽUJTE OPATŘENÍ

Máte zdravotní potíže?

Zavolejte svému lékaři. Nechod'te ven mezi ostatní ani do čekárny.

Nedoporučujeme chodit ven pro test na COVID-19

Nejdříve se porad'te se svým lékařem. Minimalizujte pohyb mezi potenciálními nemocnými.

Potřebujete recept?

Zavolejte svému lékaři. Nechod'te ven mezi ostatní ani do čekárny.

Nedovolali jste se svému lékaři?

Může se to stát, nic se neděje. Zkuste za chvíli, **v případě zdravotních potíží však ihned volejte linku 155.**

Mimořádná opatření

Dodržíte všechna mimořádná nařízení, dodržujte pravidla karantény. Nezdržujte se v místech s větším počtem lidí

Budou opatření fungovat?

Ano. Jen přísné dodržování pravidel může zabránit dalšímu šíření epidemie. **Kdo pravidla a pokyny nedodrží, vystavuje sebe i své okolí nákaze.**

POLICIE INFORMUJE: CYKLOSTEZKY

JE-LI ZŘÍZENÁ CYKLOSTEZKA, JE CYKLISTA POVINEN JI UŽÍT NA CYKLOSTEZKÁCH PLATÍ OBECNÉ PRAVIDLO ZVÝŠENÉ OPATRNOSTI A OBEZŘETNOSTI VŮČI OSTATNÍM

KRAJ VYSOČINA – Policisté Krajského ředitelství policie kraje Vysočina se i v letošním roce zaměřují na dodržování dopravních předpisů, které stanoví zákon o provozu na pozemních komunikacích. V posledních letech vzniklo v mnoha obcích, napříč naším krajem, hned několik nových cyklostezek nebo stezek pro chodce, které veřejnost může využívat. Řada cyklistů a chodců povinnost využít této stezky ale nerespektuje, čímž porušují zákon.

„Stezka pro cyklisty“ (zkráceně cyklostezka) je pozemní komunikace nebo její jízdní pás určený pro jízdu na jízdním kole. Tato stezka je vyhrazená svislým dopravním značením. Je určena pouze pro cyklistickou dopravu. Stezku pro cyklisty není možné využít v automobilové a motocyklové dopravě. Pravidla silničního provozu v České republice povolují užití stezky pro cyklisty též jezdci na kolečkových bruslích nebo například lyžařům.

Stezka pro cyklisty může být též doplněna vodorovným dopravním značením (šipky, podélné čáry, přechody pro chodce) a může na ni navazovat i přejezd pro cyklisty. V některých případech bývá před dopravně kolizním místem, kde není zajištěn bezpečný průjezd cyklistů, stezka pro cyklisty ukončena, případně doplněna značkou prikazující sesednout z kola. Za tímto místem je označen znovu začátek stezky pro cyklisty.

„Stezka pro chodce a cyklisty“ je druh komunikace, na které se pohybují chodci a cyklisté po společné stezce. Dopravní značka prikazuje chodcům a cyklistům užít v daném směru označený společný pruh, přičemž na takto označené stezce se nesmějí chodci a cyklisté navzájem ohrozit. Jiným účastníkům provozu je užití stezky zakázáno. Všichni účastníci by se měli pohybovat při pravém okraji komunikace (ve směru chůze či jízdy).

Povinností všech účastníků je, aby se vzájemně neohrožovali a byli vůči sobě ohleduplní. To znamená, že cyklisté by se měli vyvarovat rychlé a nebezpečné jízdy. Rychlejší účastníci objíždí pomalejší zleva, stejně jako se na silnici předjíždějí automobily. Chodci nemohou jít ve větším počtu vedle sebe, ale musí umožnit cyklistům bezpečný průjezd.

Je-li tedy souběžně s pozemní komunikací zřízen jízdní pruh pro cyklisty, stezka pro chodce nebo cyklisty, jsou povinni jich chodci i cyklisté využít.

Za nerespektování této zákonné povinnosti hrozí cyklistům či chodcům dle zákona o provozu na pozemních komunikacích pokuta v prikazném řízení až do výše dvou tisíc korun.

*Krajské ředitelství policie kraje Vysočina
oddělení tisku a prevence
nrap. Bc. Martin Hron*

POLICIE INFORMUJE: CYKLOSTEZKY

C 8a
Stezka
pro cyklisty

C 8b
Konec stezky
pro cyklisty

C 10a
Stezka
pro chodce
a cyklisty

C 10b
Konec
stezky
pro chodce
a cyklisty

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

Sledujte aktuální informace na webových stránkách pořadatelů kulturních a společenských akcí. Zálesí přináší přehled akcí, které by se mohly uskutečnit v případě, že nouzový stav a s ním spojená opatření zavedená v České republice skončí do 12. dubna 2020.

Středa 1.4. – středa 29.4. Muzeum Dr. A. Hrdličky Horní náměstí

KRÁSA DUŠE – Naďa Rišicová – Výstava obrázků technikou enkaustiky – zažehlování voskových barev

Středa 15.4. – 18:00 Koncertní sál ZUŠ

KONCERT ABSOLVENTŮ – ZUŠ GM zve na koncert absolventů Amálie Tumové a Anny Dvořákové z pěvecké třídy Lucie Honzlové

Čtvrtek 16.4. – 18:00 Koncertní sál ZUŠ

KONCERT ABSOLVENTŮ – ZUŠ GM zve na koncert žáků ze třídy Petra Lisého

Pátek 17.4. – 19:30 Divadelní scéna kina

PLNOU PAROU – divadelní komedie divadla Palace

Pátek 17.4. – 20:00 Divadlo Za komínem

MYDY RABYCAD – Koncert kapely elektronického zvuku a extravagantní vizáže.

Neděle 19.4. – 16:00 Divadlo Za komínem

LEO DA VINCI: MISE MONA LISA

Pondělí 20.4., 27.4. – 19:30 Divadelní scéna kina

OSKAR – divadelní představení

Středa 22.4. – 09:00 - 16:00 Městská knihovna

JARNÍ BURZA ROSTLIN – Se Semínkovnou v humpolecké knihovně sdílejte nejen osivo, ale i odkopky, řízky, sazenice, odnože, hlízy, cibulky a další rostlinné přebytky.

Středa 22.4. – 19.00 Divadlo Za komínem

JMÉNO – Krutá i dojemná komedie v podání Městského divadla Brno

Čtvrtek 23.4. – 14:00 Koncertní sál ZUŠ

VYSTOUPENÍ ŽÁKŮ PRO SENIORY – ZUŠ GM zve na vystoupení žáků ZUŠ pro seniory

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

Pátek 24.4. – 17:30 Městská knihovna
ČTENÁŘSKÝ KLUB PRO DOSPĚLÉ

Pátek 24. 4. – 20.00 Divadlo Za komínem
ŽAMBOŠI – Koncert progresivní, akusticko-folkrockové skupiny

Středa 29.4. – 17:00 Městská knihovna
ČARODĚJNICKÉ PROCESY V KONTEXTU RANÉHO NOVOVĚKU
Přednáška Mgr. Zdeňka Škrabánka detailněji přiblíží čarodějnické procesy, jednu z černých kapitol církevních dějin.

Středa 29.4. – 15:30 Muzeum Dr. A. Hrdličky Horní náměstí
MUZEUM POD LUPOU
Komentovaná prohlídka expozice loutek a expozice **JAK SE ŽILO JAK SE ŠILO.**
Expozici loutek provede principál humpoleckého loutkového divadla Vladimír Hůla.

8SMIČKA – ZÓNA PRO UMĚNÍ

8MM ANEB 8SMIČKOVÉ KINO

Poslední pátek v měsíci patří v 8smičce již od začátku filmovým projekcím. Od letošního roku vás tento 8smičkový filmový klub seznamuje s mistry filmařského oboru. Prvním, jehož filmy si od února představujeme, je americký režisér Paul Thomas Anderson, jehož tvorba silně ovlivnila nejen 90. léta, ale i první dekádu tohoto století. Na kontě má přes 16 celovečerních filmů, za které nasbíral nespočet cen. S představením jeho tvorby jsme začali již v únoru slavným snímkem *Magnolia*, v březnu následoval thriller *Až na krev* a v dubnu 24.4. ve 20:00 vás zve-me na netradiční romantické drama *Opilí*

láskou. V květnu sérii završí film *Mistr*. Celkem si od každého režiséra promítneme vždy čtyři filmy, na kterých zkusíme divákovi ukázat, co všechna tato díla spojuje. Stejně jako výtvarní umělci, mají totiž i režiséři svůj jedinečný rukopis a vizuální přístup i oblíbené téma, které však není možné vždy poznat pouze z jednoho díla. Odhalení obojího nám umožní lépe proniknout do podvědomí tvůrce. 8smičkový filmový klub je tak pro všechny filmové nadšence to pravé, navíc s sebou můžete vzít do kina i psa a rozhodně nechybí ani popcorn. Těšíme se na vás!

Natálie Brzoňová, 8smička – zóna pro umění

DIGITÁLNÍ 3D KINO HUMPOLEC

V době přípravy měsíčníku Zálesí prozatím nebylo možné připravit program kina. V případě, že skončí omezení pořádání kulturních akcí z důvodu šíření koronaviru, najdete aktuální program na stránkách www.infohumpolec.cz. Prozatím nebyly stanovené ani termíny filmových premiér od distributorů.

Pokud se ale situace v průběhu dubna uklidní, návštěvníci kina se mohou těšit na filmové premiéry, o které přišli v březnu, i na ty, které byly plánované na duben.

Humpolecké kino by v případě otevření mohlo nabídnout tyto filmy:

KŘEMEŠNÍK

Krásy a pamětihodnosti poutního vrchu Křemešníku. Film z produkce dokumentaristy Josefa Novotného. Po ukončení projekce možná beseda s autorem.

MOSLEY * PRO DĚTI

Dobrodružná cesta do bájně země.

3BOBULE

Toto je příběh renesance lásky Honzy a Kláry v překrásné krajině jižní Moravy.

ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK

Film se odehrává ve Vysokých Tatrách, kde se sejde parta kamarádek, jejich blízcí i úplní cizinci.

PROXIMA * FK - FILMOVÝ KLUB

Více o filmu v březnovém Zálesí

PRINCEZNA ZAKLETÁ V ČASE * PRO DĚTI

Princezna Ellena procítá do dne svých dvacátých narozenin a je nucena ho prožít celý znovu.

VLASTNÍCI

Opakování úspěšného českého snímku

BLOODSHOT

Ve snímku podle komiksového bestselleru ztvárňuje Vin Diesel vojáka Raye Garrisona. Ray však neví, co je skutečné a co je lež, a tak se rozhodne to zjistit.

EMMA

Adaptace nesmrtelné romantické klasiky Jane Austenové o dívce, která si tak dlouho zahrávala s city jiných lidí, až sama onemocněla citem nejzákladnějším.

ŠARLATÁN

Strhující životopisné drama inspirované skutečným příběhem výjimečného muže obdařeného léčitelskými schopnostmi.

SPORT

ŠACHY

Krajský přebor:

Druhá polovina přeboru zastihla naše hráče ve vynikající formě. Od 5. kola nenašlo naše áčko přemohitele a po čtyřech vítězstvích a jedné remíze obsadilo v konečné tabulce 5. místo, což je druhé nejlepší umístění v této soutěži od roku 2012, kdy jsme do KP postoupili. Na tomto úspěchu se podílelo celkem 12 hráčů. Pavlíček, Krčil a Machala nastoupili do všech devíti zápasů, nadpoloviční počet startů zaznamenali Klubal (6), Ptáček Jan (7), Strádal Jaroslav (8), Kříž (7) a Rozvoda (5). Právě stabilní sestava a účast klíčových hráčů v rozhodujících utkáních byla základem dobrého umístění. Nejúspěšnějšími hráči byli na 5. šachovnici Aleš Krčil – 7 bodů z 9 partií, na 3. šachovnici Jan Ptáček – 3 ½ z 7 a na 7. šachovnici Miroslav Machala 4 z 9.

TJ Žďár n/S B – Jiskra Humpolec A
2 ½ : 5 ½

Důležité utkání, neboť domácí mohli ještě bodově naše družstvo předstihnout. Žádné drama se však nekonalo, o jisté a zasloužené vítězství se postarali Pavlíček, Ptáček Jan, Machala a Kříž plným ziskem, remízy přidali Klubal, Krčil a Strádal Jaroslav.

Jiskra Humpolec A – Gambit Jihlava A
5 : 3

Pro první ztrátu bodů v tomto ročníku KP si jihlavští přijeli v posledním kole do Humpolce. Úspěch našich nesnižuje ani to, že hosté již před tímto utkáním měli

jistotu postupu do ligy a přijeli jen v sedmi hráčích. Vítězně se s letošním KP rozloučili Krčil, Kříž a bez boje Strádal Pavel, remizovali Klubal, Ptáček Jan, Strádal Jaroslav a Machala.

Krajská soutěž:

Jiskra Havlíčkův Brod B – Jiskra Humpolec B
6 ½ : 1 ½

Nevydařenou sezonu zakončilo naše béčko vysokou porážkou v Havlíčkově Brodě, tři remízy uhráli jen ti nejmladší – Ptáček Jan, Klubal a Kříž. Celkový zisk bodů stačil pouze na konečné 7. místo mezi deseti účastníky soutěže.

Regionální soutěž:

Po základní části, v níž bylo naše céčko nejlepší, byla sice rozehrána nadstavbová část, ale vzhledem k zákazu sportovních akcí nebude zřejmě dohrána.

Vzpomínka:

V pondělí 2. března jsme doprovodili na poslední cestě našeho kamaráda šachistu, pana Miloslava Kohouta. Míla byl nejstarším a zároveň jedním z nejaktivnějších hráčů našeho oddílu. Více jak 45 let se aktivně podílel na šachovém dění v Humpolci a do posledního okamžiku, ač nemocen, startoval za naše družstva v krajských soutěžích, v kterých se ještě koncem února představil dvěma posledními vítěznými partiiemi. Budeš nám, Mílo, velmi chybět.

Jaroslav Machotka

STOLNÍ TENIS

Milí čtenáři měsíčníku Zálesí, již máme za sebou třetí měsíc nového roku a opět jsem zde s informacemi o našem oddíle stolního tenisu. Musím se Vám omluvit, že jsem Vám nenabídl aktuální dění v minulém čísle, ale nebylo to ani mou vinou, ani vinou redakce. Jak jsem Vám slíbil v minulém čísle, tak Vám nyní, Vážení čtenáři, napíši, jaké je postavení našim týmů v soutěžích po první polovině ročníku v Kraji Vysočina a v okrese Pelhřimov.

V Krajském přeboru I. třídy byl Humpolec „A“ na 5. místě z 12 celků, tým „B“ byl v Krajském přeboru II. třídy prozatím na 10. místě rovněž z 12 týmů. V okrese Pelhřimov v OP I. tř. máme 3 celky: tým „C“ byl po první půlce 2., tým „D“ byl na 6. místě a tým „E“ držel 8. pozici. Ve II. tř. máme také 3 týmy: „G“ si drží 2. postupové místo, „F“ je na 4. místě a „H“ na místě 11. Ve III. tř. skupiny A byl celek „I“ na 3. místě z 9 týmů,

ve skupině B je 8 týmů a po základní části se obě skupiny utkají v play-off o dvě postupová místa do OP II. tř.

Krajské i okresní soutěže by měly končit 22. 3., a to 21. + 22. kolem. Je ale docela možné, že nám do soutěží zasáhne vyšší moc (tedy vládní nařízení ohledně nebezpečí nákazy koronavirem), jak tomu je už v jiných sportovních odvětvích, a soutěže budou zkráceny či úplně přerušeny. V době mého článku z 12.3.2020 ještě nebylo učiněno rozhodnutí o konečné podobě soutěží. V příštím měsíčníku Zálesí už budou známy výsledky všech soutěží, jak v Kraji Vysočina, tak v okrese Pelhřimov. Určitě Vás s nimi seznámím prostřednictvím tohoto měsíčníku a přidám další zajímavosti z našeho sportu. Za měsíc se Vám, vážení čtenáři, opět ozvu.

Josef Pouliček

NA ZÁVĚR

Vážení přispěvatelé, čtenáři, moje kolegyně Linda Sýkorová ukončila redaktorskou práci na měsíčníku Zálesí, kterou od dubnového čísla, s její velkou pomocí, postupně přebírám já – Aneta Slavíková.

Zálesí má nově takzvanou redakční radu, jejímž hlavním záměrem je zachovat tradici vydávání tohoto měsíčníku, ale zároveň přinést nové podněty, možná i novou podobu, tak, aby Zálesí šlo s dobou a bylo pro své čtenáře atraktivní. Velmi mě těší fakt, že jednou z členek redakční rady je i Linda Sýkorová, od níž se navíc můžete stále těšit na články k přírodnímu bohatství, ke kterému má blízko. K mým kolegyním patří i vedoucí humpoleckého muzea Dagmar Kluchová nebo vedoucí humpolecké knihovny Ludmila Trnková, která spolu se Zdeňkou Komrsovou Zálesí editovala a připravovala řadu let, ještě před Lindou Sýkorovou. V neposlední řadě patří do redakční rady Marcela Kubičková jakožto ředitelka humpoleckého

Městského kulturního a informačního střediska, které Zálesí vydává.

Kolegyně mají s přípravou Zálesí cenné zkušenosti, které je třeba využít. Zároveň nás spojuje energie a snaha smysluplně pokračovat v tradici vydávání měsíčníku. Zálesí má plnit úlohu kulturního, společenského, historického a sportovního zpravodaje. Jeho potenciálem je krásné doplnění Radničních listů města Humpolce, které jistě znáte a které se soustředí spíše na zpravodajské informace z radnice a příspěvkových organizací směrem k občanům. Nechceme, aby se tato periodika dublovala, ale aby se, jak už jsem zmínila, doplňovala. Existují konkrétní nápady, jak Zálesí vytvářet a posunout ho dál, aby si nejen udrželo současné fanoušky, ale také aby získalo čtenáře nové. Přispěvatelé, čtenáři, samozřejmě uvítáme i vaše podněty. Můžete se s nimi obracet přímo na mne.

S přáním pevného zdraví a pozitivní energie

Aneta Slavíková

Z RODINNÉ A SPOLEČENSKÉ KRONIKY

ÚMRTÍ

Stanislav Holub z Rozkoše *12. 11. 1927 † 8. 1. 2020
Ladislav Širůček z Humpolce *3. 6. 1925 † 17. 2. 2020
Jiřina Senetyčová z Kejžlice *12. 4. 1933 † 22. 2. 2020
Antonín Pospíšil z Lohenic *30. 5. 1937 † 24. 2. 2020
Miloslav Kohout z Humpolce *1. 10. 1943 † 26. 2. 2020
Pavel Novák z Humpolce *10. 4. 1946 † 3. 3. 2020
Josef Janák z Vystrkova *20. 2. 1952 † 3. 3. 2020
Božena Jonášová z Humpolce *3. 11. 1927 † 9. 3. 2020
Karel Luks ml. z Pelhřimova *5. 9. 1963 † 10. 3. 2020
Marta Kozelská z Jiřic *17. 3. 1931 † 12. 3. 2020
Ludmila Blažejovská z Humpolce *27. 11. 1951 † 12. 3. 2020
Ludmila Vališová z Humpolce *17. 5. 1954 † 14. 3. 2020

VZPOMÍNKA

*Dotlouklo srdce, umlkl hlas, jen vlna bolesti zbývá, když člověk se do hrobu dívá.
Tak rád měl práci život i nás!*

Dne 1. dubna 2020 vzpomenu druhé smutné výročí, kdy mě navždy opustil můj manžel **Jaroslav Doležal z Humpolce**. Stále s láskou a úctou vzpomíná manželka Eliška.

...dokud vám osud dovolí, žijte v radosti...

Toto bylo přání, které nám pokaždé připomínala naše vzácná, milá a laskavá kamarádka **paní Libuška Fialová**. Ano, taková byla naše Fialka, která by se 21. 4. 2020 dožila neuvěřitelných 100 let. Vzpomeňte prosím s námi.

Jarmila Neomytková

**NOVÁ ŠKODA FABIA a OCTAVIA
nyní s cenovou výhodou 80.000,- Kč**

Humpolec, tel.: 565 502 411
Pelhřimov, tel.: 565 333 671
Havlíčkův Brod, tel.: 569 408 011
prodej@auto-racek.cz

AUTO RACEK®
www.auto-racek.cz